

ရှင်နွယ်ဟန်

အချစ်များ သူ့ဆီမှာ



အပိုင်း(၁)

မနက်ခင်း ထမင်းစားပိုင်း တစ်ခုတွင် ဖြစ်သည် ။ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်
မေထားနွယ် တစ်ယောက် သမီးကြီးဖြစ်သူ ယွန်းမေဒီဘက် လှည့်ကာ ...

"သမီးကြီးယွန်း ညီမလေးပိုးရော မနီးသေးဘူးလားကွယ့်"

"အင်း အမေမနီးသေးဘူး ထင်တယ် အိပ်ပါစေဒီနေ့က Sunday ပဲ
လေ"

"အဲဒီလိုနဲ့ သမီးညီမ အကျင့်ပါသွားမယ် ကျောင်းဖွင့်ရင် နီးလို့ မရ
တော့ဘူး ခုရောဘယ်ချိန်ရှိနေပြီလဲ"

ယွန်းလက်မှ နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

"ခုနစ်နာရီခွဲ"

"အချိန်တောင် လင့်နေပြီပဲ ဒီကလေးမအခုထိမထသေးဘူး မာလာ
ရေ မာလာ"

ဒေါ်မေထားနွယ်ရဲ့ ခေါ်သံကြောင့် မာလာဆိုသော မိန်းကလေး
ထွက် လာလေသည် ။

"မေမေကြီး ဘာခိုင်းချင်လို့ ပါလဲ"

"အင်း နင့်မမလေးကို သွားနီးချေ ရအောင်နီးခဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

မာလာတစ်ယောက် မေမေကြီးအရှေ့မှ ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်ကာ မမငယ်ပိုးမေသီ အခန်းသို့ ဝင်လာခဲ့လိုက်သည်။ ။ ဒီအိမ်မှာ မမငယ်ကိုနီးရမှာ အကြောက်ဆုံးပင်။ ခုလည်း ကြည့်ပါဦး လူကတခြားစောင့်ကတခြားဖြစ်နေသည်။ ။ မမလေးက အရမ်းဆိုးလွန်းသည် ပထမနှစ်ကျောင်းသူသာ ဖြစ်နေတာ ကလေးစိတ်က မပျောက်သေးပေ။ မာလာတစ်ယောက် မမလေးပိုးရှိရာ ခုတင်သို့ အသာလေး တိုးကပ်သွားရင်း ...

"မမလေး မမလေးပိုး ထတော့နော်"

ထိုအခါမှ ခုတင်ထက်တွင် ရှိနေသော ပိုးမေသီမှာ ဟိုဘက်ဒီဘက် လူးလိုမ့်ရင်း ...

"ဟာ မထချင်သေးဘူး မေမေတို့ ကလည်း နော် ကျောင်းပိတ်တာကို ဟွန့်"

ပိုးတစ်ယောက် အိပ်ရေးမဝသေးပေ။ ညကဂိမ်းဆော့တာ နည်းနည်း နောက်ကျသွားသည်။ ။

"ထပါမမလေး အောက်မှာ မေမေကြီးတို့ စောင့်နေကြပါပြီ"

"အင်းပါ ထပြီနော် သွားတော့"

"မလာက သွားလို့ မရသေးဘူးလေ မမလေးရဲ့ အိပ်ရာတွေ သိမ်းပေးရဦးမယ်"

"အင်း ဒါဆိုလည်း သိမ်းလေ ငါလည်း ထပြီ"

မမလေးပိုး ထသွားသည် နှင့် မာလာလည်း မမလေးရဲ့ အိပ်ရာတွေ သေချာသပ်သပ်ရပ်ရပ် ခေါက်ကာ သိမ်းလိုက်သည်။ ။ အားလုံးပြီးသော်

အောက်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့လိုက်သည်။ ။ အောက်ရောက်တော့ ...

"ဘယ်လိုလဲ နီးရဲ့ လား ..."

"ဟုတ် နီးပါတယ် မေမေကြီး"

"အင်း လုပ်စရာရှိတာ သွားလုပ်တော့"

"ဟုတ်"

တအောင့်လောက်နေတော့ ပိုးမေသီတစ်ယောက် ဆင်း လာလေသည်။ ။ ခုံတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်ကာ ...

"မေမေတို့ ကလည်း နော် ကျောင်းပိတ်တာတောင် ကောင်းကောင်း မအိပ်ရဘူး"

မိခင်ဖြစ်သူဒေါ်မေထားနွယ်မှာ လည်း သမီးငယ်အား ကြည့်ကာ ...

"ကဲ သမီးငယ် ဘယ်ချိန်ရှိနေပြီလဲ အပိုတွေမပြောနဲ့ မနက်ဆာစားတော့"

"ဟုတ်"

စားနေရင်း ...

"သမီးငယ် ပြီးရင်မေမေနဲ့ သမီးမမတို့ အပြင်သွားမလို့ အိမ်မှာ သေချာနေခဲ့နော်"

"ဟုတ် မေမေ ပြန်လာရင် ပိုးအတွက် မုန့်ဝယ်ခဲ့ပေးပါ"

"အင်းပါ ခြံအပြင်တွေ သိပ်မထွက်နဲ့ နော် ညည်းထားခဲ့ရမှာ လည်း ခပ်လန့်လန့်ရယ်"

"မေမေကလည်း ညီမလေးက ကလေးမှ မဟုတ်တာ"

သမီးကြီးဖြစ်သူ ယွန်းက ဝင်ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"သမီးကြီးရေ သမီးညီမကို အဲဒီလောက်ထိ အလိုမလိုက်နဲ့ ပထမနှစ် ကျောင်းသူ ဖြစ်နေပြီ ခုထိကလေးစိတ်က မပျောက်သေးဘူး"

ပိုးမှာ နှုတ်ခမ်းလေးဆူကာ သူ့ရှေ့ကမုန့်ကိုသာ စားနေတော့သည်။ ။ ယွန်းမှာ လည်း ညီမဖြစ်သူရဲ့ လုပ်နေပုံကို ကြည့်ကာ သဘောကျ နေမိ တော့သည်။ ။ ပိုးတစ်ယောက် မေမေနဲ့ မမအပြင်ထွက်သွားပြီ ဆိုတာနဲ့ ခြံထဲဆင်းလာကာ လမ်းလျှောက်လိုက်သည်။ ။ ဟွန့် မေမေတို့ ကလည်း ခြံထဲဆင်းတာ ဘာဖြစ်တာ ကျနေတာပဲ။ ခြံထဲရောက်တော့ လိပ်ပြာ လေးတွေ မြင်တွေ့တော့ လိပ်ပြာဖမ်းတမ်း ဆော့နေမိတော့သည်။ ။ မော လာတော့ ပန်းပင်တွေ အနားသွားကာ ပန်းပင်ကြည့်လိုက် ခူးလိုက်နမ်း လိုက် လုပ်နေမိသည်။ ။ ပိုး တစ်ဖက်ခြံကို အမှတ်မထင်ကြည့်လိုက်မိ တော့

ဝါး မာလကာပင်မှာ မာလကာသီးတွေ သီးပြီး မှ ညှဉ်နေပါလား။ တစ် ဖက်ခြံကလည်း တိတ်ဆိတ်နေတာပဲ လူမရှိဘူး ထင်ပါရဲ့။ ။ ပိုးက မာလ ကာသီး အရမ်းကြိုက်တယ်လေ။ ခုလည်း အပင်ကို မော့ကြည့်ကာ ဘယ်လိုခူးရမလဲ စဉ်းစားနေမိသည်။ ။ ပိုးစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ အပင် ပေါ်တက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။ ခက်တာက အပင်က အမြင့်ကြီး ဖြစ်နေသည်။ ။ ပိုး ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်သည်။ ။ ဟာ ဟုတ်ပြီ အကြံရပြီ ။ သူ့ဘာသာ ပြောပြီး အုတ်နံရံပေါ်မှ တစ်ဆင့် တက်လာလိုက်တာ အပင်ပေါ်သို့ ရောက်လာတော့သည်။ ။ ပိုး အပင်ပေါ်ရောက်တော့ ပျော် ပျော်နဲ့ မာလကာသီးတွေ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ခူးစားနေမိတော့သည်။ ။ ဟိ ပျော်စရာကြီး။ ပိုး မာလကာသီးလေး ငါးလုံးခန့် စားပြီးချိန်တွင် တော့ ...

"ဟိတ် အဲဒါ ဘာတက်လုပ်နေတာလဲ ခုဆင်းခဲ့စမ်း"

အမိန့်သံနှင့် ပြောလာသော အသံကြောင့် ပိုးတစ်ယောက် လန့်သွား
ကာ အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ချိန်မှာ တော့ ... ဟင် ... ။
